

NUBA, SOL I DÀRIA

Amb aquesta activitat pretenem

Treballar els valors de la solidaritat i el compromís.

Ser conscients de la importància d'implicar-nos, en la mesura de les nostres possibilitats, a l'hora d'ajudar als altres.

Necessitarem

Conte de "Nuba, Sol i Dària". ([vídeo](#))

Consideracions prèvies per al professorat

Encara que pugui semblar-ho, aquest conte no tracta de temes mediambientals. Volem utilitzar-lo per a reflexionar sobre la solidaritat, implicació i compromís.

En el conte apareixen diversos símbols que és necessari conèixer per a entendre'l, encara que no necessàriament es treballin amb els nens i les nenes per ser complex.

El Bosc del Nord: Simbolitza les societats més riques, els anomenats països desenvolupats o països del Nord.

El Desert Marró: Simbolitza la pobresa, però referida, especialment, als anomenats països empobrits o països del Sud. Encara que afecti més aquests països, la pobresa és un problema global, per la qual cosa el seu avanç en el nostre món és tan perillós com l'avanç d'un desert per a les plantes.

L'Aigua: simbolitza tots els recursos que fan la nostra vida millor (aliments, medicines, coneixement, béns, diners, etc.)

Nuba: D'una banda, és una persona compromesa contra les injustícies i que decideix implicar-se. Però també simbolitza les organitzacions com Mans Unides, el treball de les quals és recolzar tant amb recursos als països del Sud (portant "aigua" en el conte), com sensibilitzar a les persones en els del Nord (convencent a altres núvols perquè s'hi uneixin).

Sol i Dària: Les plantes del desert representen als empobrits, especialment els dels països del Sud. No es queden sense fer res esperant que els vingui l'ajuda, sinó que s'adapten al seu entorn buscant la manera de sobreviure amb dignitat i s'enfronten a les seves necessitats d'una manera activa, preparant-se per al moment "en què vingui l'aigua". Això se simbolitza en el conte per l'estructura d'arrels que han creat per a aprofitar l'aigua. Aquest element és fonamental, i és propi dels socis locals de Mans Unides, que preparen i dissenyen els projectes que es financen des de l'organització.

1ª Fase: llegim el conte

Llegir als nens i nenes el conte de "Nuba, Sol i Dària". En cas de veure's necessari, en finalitzar la lectura, podem iniciar una ronda de preguntes per a assegurar-nos que han seguit adequadament la història. Després de llegir cada frase, hauran de respondre si és veritable o falsa.

- Nuba és un núvol que viu sobre l'oceà.
- Treballa regant un gran bosc.
- Un dia viatja al desert per visitar a un arbre amic seu.
- En el desert es troba dues plantes.
- Les plantes s'han perdut i no saben viure en el desert.
- Nuba les ajuda portant-los aigua que guarda per a elles.
- Tots els seus companys núvols van estar d'acord a ajudar a les plantes del desert.
- El vell arbre els va dir que no calia ajudar a les plantes.

2ª Fase: preguntes per a la reflexió

Una vegada acabat el visionat o la lectura del conte, reflexionar amb els nens i nenes a partir de preguntes com aquestes:

- Quin és el treball que fan Nuba i els seus companys?
- Què succeeix amb el Desert Marró? Quin perill suposa?
- Per a què viatja Nuba al desert?
- Qui vivien en el desert? Recordeu els seus noms?
- Sol i Dària estaven preparades per a viure en el desert? Podien viure amb poca aigua?
- Què li demanen a Nuba?
- Va ajudar Nuba a Sol i Dària?
- Què va passar en el desert gràcies a l'ajuda de Nuba?
- Es van enfadar els altres núvols quan es van assabentar que Nuba ajudava a les plantes del desert? Per què?
- És just que l'aigua només s'usés per a regar el Bosc del Nord?
- Si Nuba no hagués convençut als altres núvols, hagués pogut ella sola aconseguir millorar la vida de les plantes del desert i detenir-lo?

3ª Fase: dibuixant els personatges

Demandar als nens i nenes que facin un dibuix del personatge que més hagi cridat la seva atenció.

Reservar un espai a la classe per a penjar els dibuixos. Cada nen i nena s'aixecarà a penjar el seu dibuix i explicarà als altres quin personatge ha dibuixat i per què.

Nuba, Sol i Dària

El Bosc del Nord era famós per tenir els arbres més alts i les flors més boniques. Un conjunt de núvols es dedicava cada dia a regar-lo amb la seva aigua. Gràcies al seu treball, el Bosc estava impeditint l'expansió d'un gran monstre, el Desert Marró, que avançava empassant-se tot el verd que veia al seu pas.

Nuba, era un d'aquests núvols. Es coneixia tots els racons del bosc!

No obstant això, mai s'havia acostat fins al Desert Marró. Deien que era molt perillós. Que els núvols s'assecaven quan el travessaven. Un dia, encara que cap núvol ho havia fet abans, va decidir viatjar fins allí per a comprovar-lo.

En arribar només va trobar sorra i feia moltíssima calor. Nuba no parava de suar. Es va espantar.

De sobte una veu va cridar la seva atenció:

-Eh, hola, hola!

Nuba va mirar al terra, però no va veure a ningú.

-Hola! Som aquí! Aquí sota!

Eren dues petites plantes amb només tres fulles cadascuna. Nuba es va acostar a elles. Sol, la més alta, li va dir:

-És molt rar veure un núvol per aquí.

-Volia conèixer el Desert Marró i comprovar si és veritat tot el que contenen sobre ell – va dir Nuba.

-I què contenen? - li va preguntar la planta més petita, Dària.

-Doncs que és un lloc tan calorós que ningú pot viure en ell. Tot s'assequa.

-Ha ha ha!, Nosaltres vivim aquí i no ens hem assequat!

Nuba va descobrir, llavors, que les plantes del Desert eren especials perquè guardaven dins de les seves fulles les gotes de pluja.

-Fa molt de temps que cap núvol passa per aquí i ja gairebé no ens queda aigua. Només en necessitem una mica de la teva. –va dir Dària.

-Ho sento, jo haig de descarregar totes les meves gotes sobre el Bosc del Nord. No puc guardar res per a vosaltres - va dir Nuba.

-Però des d'aquí veiem el vostre bosc, tot està molt verd, sembla que teniu aigua de sobres, nosaltres només necessitem unes quantes gotes - va dir Sol.

-Veuré què puc fer. Tornaré demà! – va dir Nuba.

Nuba va pensar en tot el que li havien contat Sol i Dària i va decidir que havia d'ajudar-les.

L'endemà va guardar una part de les seves gotes, va tornar al Desert Marró i va descarregar la pluja sobre les seves noves amigues.

-Gràcies Nuba! -li van dir molt contentes.

Nuba va continuar fent el mateix durant molts dies.

Un matí, en despertar-se, Sol i Dària es van emportar una gran sorpresa: elles havien crescut i, a més, havien nascut moltes altres plantes al seu voltant!

Llavors, Nubarrón, un dels companys de Nuba, va descobrir el que estava fent i es va enfadar molt:

-He descobert que ens estàs enganyant, et guardes gotes per a tu! - li va cridar.

-És veritat, vaig guardar algunes gotes, però no són per a mi, són per a dues plantes amigues meves que necessiten la nostra ajuda -va contestar.

-Aquí, en el Bosc del Nord, no hi ha cap planta que necessiti aigua, perquè nosaltres fem molt bé el nostre treball! -va dir Nubarrón.

-És que no estan en el nostre Bosc, viuen en el Desert Marró- va dir Nuba.

-En el Desert Marró! Com se't va ocórrer anar allí!

Nuba va contar a tots els núvols el que havia descobert i els va demanar ajuda per a les plantes del Desert Marró:

-Però aquest no és el nostre problema -va dir Nubarrón- nosaltres hem d'ocupar-nos només de les nostres plantes.

-Us equivoqueu -va dir Nuba- sí que és el nostre problema!, perquè el monstre del Desert Marró no para d'avançar i s'empassarà totes les plantes que viuen allí, si no fem alguna cosa. Hem de ser solidàries.

-Què significa això? – va dir Nubarrón.

- Doncs que no podem utilitzar tota l'aigua que tenim per a regar el nostre Bosc mentre altres plantes s'estan assecant. Si les ajudem cada vegada hi haurà més plantes en el desert i un desert ple de plantes deixa de ser un desert! Hi ha aigua suficient per a totes, només hem de repartir-la bé. Això és ser solidàries.

Al principi només unes quantes núvols es van unir, però ben aviat van ser moltes més.

El monstre del Desert Marró continua intentant avançar empassant-se les plantes i arbres que troba al seu pas, però, gràcies a la solidaritat de totes, no ho aconseguirà.